

تحلیل کارایی و مصرف بهینه منابع در بیمارستان‌های منتخب استان آذربایجان غربی با استفاده از مدل تحلیل فراگیر داده‌ها

بهلول رحیمی^۱/ حسن یوسف زاده^۲/ نادر خالصی^۳/ علی ولی نژادی^۴/ اقدس گوزلی^۵/ سلیمان اکبری^۶/ پیام حقیقت فرد^۷
چکیده

مقدمه: بیمارستان‌ها به عنوان پرهزینه‌ترین و مهمترین اجزای نظام مراقبت پزشکی مطرح هستند، بنابراین بازشناسنخ اقتصادی این بخش و توجه کامل به کارایی و عوامل مؤثر بر آن، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. هدف این مطالعه بررسی کارایی بیمارستان‌های منتخب استان آذربایجان غربی با استفاده از روش تحلیل فراگیر داده‌ها می‌باشد.

روش کار: پژوهش حاضر مطالعه‌ای توصیفی تحلیلی می‌باشد که به صورت مقطعی و گذشته نگر در سال ۱۳۸۸ انجام گرفت. متغیرهای نهاده تعداد تخت فعال، تعداد پزشک و سایر پرسنل و متغیرهای ستانده تخت روز اشغالی و پذیرش سرپاپی در بیمارستان‌های مورد مطالعه بودند. تجزیه و تحلیل اطلاعات توسط روش تحلیل فراگیر داده‌ها و نرم افزار Deap^{۲,۱} و با فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS) صورت پذیرفت. در این مطالعه هم انتقال مازادها و هم انتقال شعاعی مورد برآورد قرار گرفت و علاوه بر تعیین کارایی در بیمارستان‌های منتخب، استفاده بیش از حد مطلوب نهاده‌ها در سال ۱۳۸۸ محاسبه شد.

یافته‌ها: بر اساس نتایج حاصل از روش تحلیل فراگیر داده‌ها در سال ۱۳۸۸ میانگین کارایی فنی بیمارستان‌های مورد مطالعه ۰.۵۸۴، متوسط کارایی فنی خالص (کارایی مدیریتی) بیمارستان‌ها ۰.۷۸۲ و متوسط کارایی مقیاس آنها ۰.۷۷۱ بوده است. به عبارتی، ظرفیت ارتقاء کارایی در این بیمارستان‌ها بدون هیچ گونه افزایشی در هزینه‌ها و به کارگیری همان میزان از نهاده‌ها تا حدود ۱۰.۴ درصد می‌باشد. از کل بیمارستان‌های دانشگاه فقط ۴ بیمارستان دارای کارایی فنی یک می‌باشند. علاوه بر آن در این بیمارستان‌ها وجود عوامل تولید مازاد آشکار می‌باشد.

بحث: کاهش عوامل تولید مازاد بر اساس نتایج روش تحلیل فراگیر داده‌ها نقش عمده‌ای در کاهش هزینه‌های بیمارستان و بخش بهداشت و درمان خواهد داشت. از طرفی در بیمارستان‌هایی که دارای کارایی فنی کمتر از یک می‌باشند مقادیر اولیه و بهینه نهاده آنها باهم متفاوت و دارای مازاد نهاده می‌باشند. از این رو بیمارستان‌های مذکور برای رسیدن به حداقل کارایی باید به تعداد مازادهای خود از مقادیر اولیه نهاده‌ها کم کنند تا به سطح کارایی مطلوب دست یابند. از نتایج به کارگیری این روش به عنوان معیاری برای اتخاذ تصمیم در خصوص تخصیص منابع و همچنین کنترل و بهبود عملکرد بیمارستان‌ها می‌توان استفاده کرد.

کلید واژه‌ها: بیمارستان، تحلیل فراگیر داده‌ها، کارایی فنی، کارایی مقیاسی، کارایی مدیریتی

• وصول مقاله: ۸۹/۱۲/۲۱ • اصلاح نهایی: ۹۰/۷/۱۰ • پذیرش نهایی: ۹۰/۷/۲۰

- استادیار گروه فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ارومیه، ارومیه، ایران
- دانشجوی دکترای تخصصی اقتصاد سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران؛ نویسنده مسئول (hyusefzade2010@gmail.com)
- دانشیار گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
- دانشجوی دکترای تخصصی مدیریت اطلاعات سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
- دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش مدارک پزشکی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
- کارشناس ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ارومیه، ارومیه، ایران
- دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد بهداشت و درمان، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

مقدمه

داشته است. حال با توجه به محدودیت منابع و امکانات، حداکثر استفاده از امکانات موجود، یکی از مهمترین راه حل های ممکن از دید اقتصاد سلامت، جهت کاهش شکاف بین عرضه و تقاضا می باشد.

کارایی، مهمترین و معمول ترین سازوکار جهت ارزیابی و اندازه گیری عملکرد یک بنگاه اقتصادی از جمله بیمارستان به شمار می رود، لذا در چند دهه گذشته بررسی عملکرد بخش های مختلف اقتصادی و یا بنگاهها و واحدهای اقتصادی در سطح خرد از طریق سنجش و برآورد کارآیی، همواره مورد توجه محققان رشته های مختلف علوم اجتماعی به ویژه مدیریت و اقتصاد بوده است.^[۳]

از آنجا که بهبود بهره وری و کارایی یکی از منابع مهم توسعه اقتصادی است، لذا این مقوله باید در بخش بهداشت و درمان مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. محاسبه کارایی فنی و شناخت عوامل مؤثر در افزایش کارایی بیمارستان ها، اقدامی مکمل در جهت توسعه کمی و کیفی آن است. با رفع عوامل دخیل در عدم کارایی بیمارستان، می توان کارایی را بدون اضافه کردن عوامل تولید افزایش داد و توان خدمت دهی را بالا برد. همچنین مدیران بیمارستان را در تصمیم گیری بهتر، واقعی تر و کاراتر یاری کرد. در نتیجه انتظار می رود مدیران و برنامه ریزان با آگاهی از روند کارایی و شناخت عوامل مؤثر در آن، در جهت تخصیص بهینه منابع و افزایش بهره وری و کارایی گام بردارند.^[۴]

روش تحلیل فرآگیر داده ها می تواند مدلی مناسب برای بودجه ریزی عملیاتی بخش های دولتی نظیر مدارس،

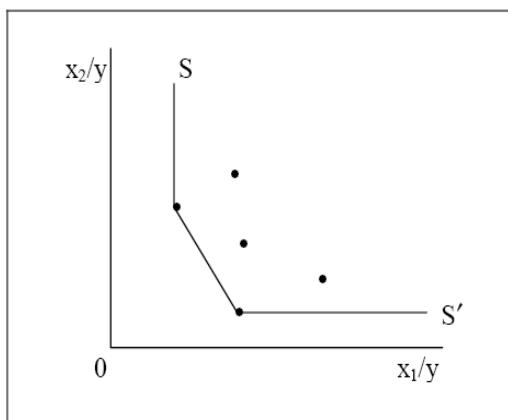
کوشش های اقتصادی انسان همواره معطوف بر آن بوده که حداکثر نتیجه را با کمترین امکانات و عوامل موجود به دست آورده، این تمایل را می توان دستیابی به کارایی بالاتر نامید. کارایی مفهومی جامع است که افزایش آن به منظور ارتقای سطح زندگی، رفاه، آرامش و آسایش انسان ها، همواره مدنظر دست اندر کاران سیاست و اقتصاد بوده است. برخی بقا و تداوم یک نظام سیاسی و اقتصادی را نیز موکول به کارایی و بهره وری دانسته اند.^[۱]

بخش بهداشت از نظر توسعه اقتصادی و اجتماعی و توزیع امکانات رفاهی بسیار حائز اهمیت است. عدم وجود کارایی و اثربخشی خدمات، نه تنها کیفیت سطح زندگی را کاهش می دهد، بلکه مانع بهبود و بهره وری در سایر بخش های اقتصادی، افزایش بی عدالتی و نابرابری های اجتماعی و در نتیجه بروز مشکلات سیاسی می شود. در این میان بخش بهداشت از مهمترین بخش های خدماتی و یکی از شاخص های توسعه و رفاه اجتماعی تلقی می گردد، بنابراین بازشناخت اقتصادی این بخش از اهمیت خاصی برخوردار است. بیمارستان به عنوان یکی از سازمان های اصلی ارائه دهنده خدمات بهداشتی درمانی، حساسیت و اهمیت ویژه ای در اقتصاد بهداشت دارد. بیمارستان ها به عنوان پژوهشگاه ترین و از مهمترین اجزای نظام مراقبت پزشکی نیازمند توجه ویژه ای هستند، به طوری که در کشورهای در حال توسعه نزدیک و حتی بیش از ۷۰ درصد سهم منابع بهداشت و درمان به خدمات بیمارستانی اختصاص دارد.^[۲]

با توجه به ارتقای انتظارات عموم مردم از رفاه اقتصادی، تقاضا برای خدمات بهداشتی و درمانی روند صعودی

بهلول رحیمی و همکاران

باشد که به آن روش ناپارامتریک نیز گفته می شود. در این روش منحنی مرزی کارا از یک سری نقاط ایجاد می گردد که بوسیله برنامه ریزی خطی تعیین می شود.^[۱۳] برای اولین بار فارل (Farell) نحوه به دست آوردن تابع تولید یکسان را از طریق هندسی نشان داد. او بیان کرد که اگر نقاط مشخص شده در شکل ۱ هریک نشان دهنده ترکیب استفاده از عوامل تولید X_1 و X_2 برای تولید یک واحد محصول Y در بنگاه‌های مختلف باشد، با اتصال نقاطی که به محورها و مبدأً مختصات نزدیک‌تر هستند تابع محدبی به دست می آید که هیچ نقطه‌ای زیر آن قرار ندارد، منحنی حاصله تابع تولید یکسان کارا نامیده می شود. این سطح پوششی در برگیرنده نقاط بهینه پارتو (Pareto Efficiency) و مجموعه واحدهای کارا در تولید محصول است. اگر برای تولید یک محصول Y نیاز به بیش از دو عامل تولید X_1 و X_2 باشد، ترسیم منحنی تابع تولید همسان از نظر هندسی بسیار مشکل خواهد بود و در واقع روش تحلیل فراگیرداده‌ها برای غلبه بر چنین مشکلی ابداع گشت.^[۱۴]

شکل ۱: تابع تولید یکسان فارل

بانک‌ها، بیمارستان‌ها و ... باشد که اطلاعات قیمتی برای آنها به ندرت وجود دارد یا ناقص است.^[۵] محاسبه کارایی و کمی کردن عملکرد به مدیران اجازه می دهد تا بر روند تغییرات نظارت نمایند، مشکلات و مسائل احتمالی بالقوه را شناسایی کنند، و بتوانند اقدامات اصلاحی لازم را بموقع انجام دهند. بخش درمان و نظام بیمارستانی به عنوان یکی از بخش‌های مهم و اثرگذار جامعه، نقش مهمی در ارتقاء سطح سلامت جامعه دارد و با توجه به افزایش تقاضاها و محدودیت منابع در این بخش، وجود یک مبنای مناسب به منظور محاسبه کارایی و بهره وری اهمیت فزاینده‌ای یافته است. مطالعات گسترده‌ای برای مثال گانون در ایرلند، هافلر و فولند در آمریکا، میکا لینا در فنلاند، پارکین وهالینگسورث در اسکاتلند، گودرزی، صابر ماهانی و زهره کاظمی در ایران انجام شده است که همه آنها برای ارزیابی کارآیی بیمارستان‌ها به استفاده از روش تحلیل فراگیر داده‌ها تأکید داشته‌اند.^[۶-۱۲] در همین راستا در پژوهش حاضر تکنیک DEA برای سنجش کارایی و تخمین مصرف بهینه منابع در بیمارستان‌های مورد مطالعه بطور عملی پیاده شده است.

روش کار

در سال ۱۹۷۸ سه متخصص تحقیق در عملیات چارنز، کوپر و روتس مقاله‌ای ارائه نمودند که طی آن از طریق برنامه ریزی خطی به اندازه گیری عملی بهره وری و کارایی پرداخته‌اند. این روش در حال حاضر به نام DEA (تحلیل فراگیر داده‌ها) مشهور است. این روش مبنی بر یک سری بهینه سازی با استفاده از برنامه ریزی خطی می

در این مطالعه برای برآورد کارایی فنی از رویکرد ناپارامتری از فرم پوششی نهاده محور روش تحلیل فراگیر داده‌ها با فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS) به صورت برنامه ریزی خطی زیر استفاده شده است:

$$\text{Min}_{\lambda, OS, IS} (M_I' \cdot OS + K_I' \cdot IS)$$

$$St: -y_i + Y\lambda - OS = 0,$$

$$\Theta x_i X\lambda - OS = 0$$

$$N_I' \cdot \lambda \leq 0, \lambda \geq 0, OS \geq 0, IS \geq 0$$

در رابطه فوق، اولین قید بیان می‌دارد که برای هر بنگاه، مزاد محصول در صورتی صفر خواهد بود که $(-Y\lambda + \Theta x_i X\lambda)$ برابر صفر باشد. محدودیت دوم دلالت بر این دارد که مزاد عوامل تولید در صورتی صفر خواهد بود که عبارت $(-X\lambda - \Theta x_i)$ برابر صفر باشد. قید سوم بیان کننده بازده متغیر نسبت به مقیاس است. λ یک بردار $N_I \times N$ شامل اعداد ثابت می‌باشد که وزن‌های مجموعه مرجع را نشان می‌دهد.

مدل تحلیل فراگیر داده‌ها با فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS) قادر است کارایی مقیاس (Scale) (Pure Efficiency) و کارایی خالص (Efficiency) را از هم تفکیک نماید. به عبارت دیگر با استفاده از حل مدل برنامه ریزی خطی با دو فرض بازدهی ثابت به مقیاس و بازدهی متغیر نسبت به مقیاس، کارایی فنی به دو جزء کارایی خالص و کارایی مقیاس تجزیه می‌شود به طوری که داریم:

کارایی مقیاس \times مقدار کارایی فنی با فرض (vrs) = مقدار

کارایی فنی با فرض (crs)

پژوهش حاضر مطالعه‌ای توصیفی تحلیلی می‌باشد که به صورت مقطعی و گذشته نگر در سال ۱۳۸۸ انجام گرفت.

متغیرهای نهاده تعداد تخت فعال، تعداد پژوهشک و سایر

در شرایطی که بنگاه‌ها برای تولید محصولات خود به بیش از دو عامل تولید نیاز داشته باشند در این مدل هر واحد تصمیم گیر (Decision Making Unit) به مثابه نقطه‌ای در فضا در نظر گرفته می‌شود که ابعاد این فضا به وسیله تعداد عوامل تولید و مختصات نقطه، توسط میزان استفاده از هر عامل تولید تعیین می‌شود. آنگاه با انتخاب یک واحد تصمیم گیر به عنوان واحد مورد بررسی به کمک برنامه ریزی خطی موقعیت این واحد نسبت به سایر واحدهای تصمیم گیر (نقاط دیگر فضا) سنجیده می‌شود. بدین ترتیب کارایی نقاطی را که روی این منحنی قرار ندارند نسبت به نقاطی که روی این منحنی قرار دارند و مجموعه نقاط کارا نامیده می‌شوند می‌توان ارزیابی نمود. [۱۵]

برای تعیین نقاط می‌توان از دو فرض بازدهی ثابت و متغیر نسبت به مقیاس استفاده کرد. گفتنی است که در این روش می‌توان تابع هدف (ستانده) را با توجه به نهاده‌های مشخصی حداقل نمود، یا اینکه با استفاده از دوگان آن، یعنی با توجه به ستانده معین، نهاده‌ها را حداقل کرد. روش برنامه ریزی خطی بعد از یکسری بهینه سازی مشخص می‌کند که آیا واحد تصمیم گیر مورد نظر روی خط کارایی قرار گرفته است یا خارج از آن قرار دارد؟ بدین وسیله واحدهای کارا و ناکارا از یکدیگر تفکیک می‌شوند. برای تحلیل DEA در تخمین تابع تولید یکسان به پیش فرض خاصی در مورد شکل تابع نیازی نیست. این روش کارایی یک بنگاه را نسبت به کارایی سایر بنگاه‌ها اندازه گیری می‌نماید. [۱۶]

پرسنل و متغیرهای ستانده تخت روز اشغالی و پذیرش

سرپایی را در بیمارستان‌های مورد مطالعه در بر می‌گیرد.

مدل نهایی با فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS)

طراحی شده، تجزیه و تحلیل اطلاعات توسط روش

تحلیل فراگیر داده‌ها و نرم افزار Deap_{2,1} صورت

پذیرفت. در این مطالعه هم انتقال مازادها و هم انتقال

شعاعی مورد برآورد قرار گرفت و علاوه بر تعیین کارایی

در بیمارستان‌های منتخب در نهایت مازاد یا استفاده بیش

از حد مطلوب نهاده‌ها در سال ۱۳۸۸ محاسبه گردید.

جامعه پژوهش، بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی

ارومیه می‌باشد که شامل ۲۳ بیمارستان، امام خمینی(ره)،

شهید مطهری، آیت الله طالقانی و روانپزشکی ارومیه،

خاتم الانبیاء (ص) سلماس، قمربنی‌هاشم، شهید مدنی و

قره ضیاالدین خوی، شهید بهشتی چالدران، قدس و فجر

ماکو، شهداء شوط، امام خمینی(ره) پلدشت، امام

خمینی(ره) نقده، امام خمینی(ره) مهاباد، عباسی و حضرت

فاطمه (س) میاندوآب، شهید راثی شاهیندژ، شهداء

تکاب، شهید قلیپور بوکان، امام خمینی(ره) پیرانشهر و نبی

اکرم (ص) اشنویه می‌باشد. جمع آوری داده‌ها با همکاری

تعاونت پشتیبانی و درمان دانشگاه علوم پزشکی استان

آذربایجان غربی صورت گرفت. به منظور رعایت

مالحظات اخلاقی نتایج بیمارستان‌ها با عدد مربوطه

نمایش داده می‌شود که در صورت نیاز اطلاعات هر

بیمارستان در اختیار مدیران مربوطه قرار خواهد گرفت.

یافته‌ها

در این مطالعه مدل تحلیل فراگیر داده‌ها (بر مبنای روش حداقل سازی عوامل تولید (VRS) و با فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس) با دو ستانده یعنی تخت روز اشغالی و پذیرش سرپایی و سه نهاده یعنی تخت فعال، پزشک و سایر پرسنل (شامل مجموع پرسنل، کاردان اتاق عمل، کاردان بیهوشی، بهیار و کمک بهیار و تکنیسین دیالیز اعم از رسمی، پیمانی، طرحی و پیام آور و قراردادی می‌باشد) بیمارستان مورد استفاده قرار گرفت. نتایج نرم افزار Deap_{2,1} در جداول یک، دو، سه و چهار ارائه شده است.

با توجه به نتایج جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود که ضمن ایجاد امکان مقایسه عملکرد بیمارستان‌ها بر اساس شاخص کارایی فنی در سال ۱۳۸۸ می‌توان عملکرد هر بیمارستان را با بیمارستان‌های دیگر مقایسه نمود. متوسط کارایی فنی بیمارستان‌های مورد مطالعه در سال ۱۳۸۸ از روش تحلیل فراگیر داده‌ها ۰.۵۸۴ می‌باشد، بدین ترتیب مشاهده شد بیمارستان‌های منتخب به صورت کارا فعالیت نکرده اند و ظرفیت ارتقاء کارایی در بیمارستان‌های مورد بررسی بدون هیچ گونه افزایشی در هزینه‌ها و به کارگیری همان میزان از نهاده‌ها تا حدود ۴۱.۵ درصد وجود دارد.

جدول ۱: رتبه بندی بیمارستان‌های مورد مطالعه از نظر کارایی فنی با استفاده از مدل تحلیل فراگیر داده‌ها و فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS)

بیمارستان	کارایی			نوع بازده به مقیاس
	فنی	مدیریتی	مقیاس	
۹	۱	۱	۱	ثابت
۱۹	۱	۱	۱	ثابت
۲۱	۱	۱	۱	ثابت
۲۲	۱	۱	۱	ثابت
۴	۰.۹۴۴	۱	۰.۹۴۴	افزایشی
۲۰	۰.۸۷۱	۰.۹۹۷	۰.۸۷۴	افزایشی
۱۸	۰.۷۳۳	۰.۷۶۸	۰.۹۵۵	کاهشی
۷	۰.۶۱۸	۱	۰.۶۱۸	کاهشی
۱۴	۰.۶۱۲	۱	۰.۶۱۲	کاهشی
۱۵	۰.۵۸۵	۰.۸۷۹	۰.۶۶۶	کاهشی
۲۳	۰.۵۸۲	۰.۵۹۷	۰.۹۷۵	افزایشی
۸	۰.۵۷۶	۰.۵۸۸	۰.۹۸	کاهشی
۱۳	۰.۵۰۵	۱	۰.۵۰۵	کاهشی
۲	۰.۴۱۳	۱	۰.۴۱۳	کاهشی
۱۶	۰.۴۱۳	۰.۵۵۹	۰.۷۳۹	کاهشی
۱۰	۰.۳۹۸	۰.۵۴۲	۰.۷۳۴	کاهشی
۱۷	۰.۳۶۸	۰.۳۸۶	۰.۹۵۴	افزایشی
۱۲	۰.۳۶	۰.۷۴۲	۰.۴۸۶	کاهشی
۶	۰.۳۵۹	۱	۰.۳۵۹	کاهشی
۱	۰.۳	۱	۰.۳	کاهشی
۵	۰.۲۹۹	۰.۳۵۷	۰.۸۳۷	کاهشی
۳	۰.۲۶۹	۰.۳۱۵	۰.۸۵۳	کاهشی
۱۱	۰.۲۳۸	۰.۲۵۶	۰.۹۳۲	کاهشی
میانگین	۰.۵۸۴	۰.۷۸۲	۰.۷۷۱	

تولید منجر به همان میزان افزایش در تولید می‌گردد، ۲) بازدهی افزایشی نسبت به مقیاس که افزایش مساوی در تمام عوامل تولید منجر به تولید بیشتر می‌شود و ۳) بازدهی کاهشی نسبت به مقیاس که افزایش برابر در همه عوامل تولید منجر به تولید کمتر می‌شود. ۶۵.۲ درصد از بیمارستان‌ها دارای بازدهی نزولی، ۱۷.۳ درصد بازدهی ثابت و ۱۷.۳ درصد بازدهی فراینده نسبت به مقیاس داشته‌اند.

روش DEA برای هر بیمارستان غیرکارا یکسری عوامل تولید و محصولات مشخص می‌نماید که این مقادیر، نشان دهنده میزان کاهش در استفاده از عوامل تولید و یا افزایش محصولات می‌باشند (در بخش بهداشت و درمان حداکثر

به طور کلی از بین بیمارستان‌های مورد مطالعه، بیمارستان ۱۱ دارای کمترین میزان کارایی (۰.۲۳۸) و بیمارستان‌های ۹، ۱۹، ۲۱ و ۲۲ دارای بیشترین میزان کارایی (۱) بودند، در واقع در سال مورد نظر ۱۷.۳ درصد از بیمارستان‌ها به صورت کاملاً کارا فعالیت نموده‌اند.

در این بخش از تحقیق بازدهی نسبت به مقیاس نیز اندازه‌گیری شد که میزان افزایش در تولید را چنانچه همه منابع دیگر به همان اندازه افزایش یابد، نشان می‌دهد. در این قیاس، سه مورد نمایان شدند که عبارتند از: ۱) بازدهی ثابت نسبت به مقیاس (CRS)، که افزایش برابر در تمام عوامل

بهلول رحیمی و همکاران

استفاده نموده است. به عنوان مثال، بیمارستان‌های مرجع برای بیمارستان غیرکارای (۸)، بیمارستان‌های (۱۹) و (۹) می‌باشد. وزن بیمارستان ۹ (۰.۶۳۱) و ۱۹ (۰.۳۶۹) بود. با اعمال این ضرایب مقادیر بهینه نهاده‌ها تعیین می‌شود و بیمارستان ۸ می‌تواند به حداقل کارایی دست یابد. لازم به یادآوری است که با استفاده از اطلاعات مربوط به بیمارستان‌های مرجع می‌توان ارزیابی بهتری از بیمارستان‌های غیرکارا ارائه نمود.

سازی ستانده مفهومی ندارد و از حداقل سازی عوامل تولید استفاده می‌شود). با توجه به نتایج حاصل از نرم افزار Deap^{2,1} بیشترین مازاد نهاده پزشک و تخت مربوط به بیمارستان ۱۱ و بیشترین میزان مازاد نهاده سایر پرسنل مربوط به بیمارستان ۳ می‌باشد.

در جداول شماره ۲ و ۳ وزن مجموعه بیمارستان‌های مرجع (hospital peers) برای بیمارستان‌های غیرکارا درجه بندی شده اند و نشان می‌دهد که هر بیمارستان مرجع از عامل تولید خود به میزان کمتری نسبت به یک بیمارستان غیرکارا

جدول ۲: بیمارستان‌های مرجع (hospital peers)

بیمارستان				
	۱		۱	
	۲		۲	
۱۹	۹	۷	۳	
	۲۱	۹	۴	
۲۲	۱۳	۹	۵	
۱	۱۳	۲	۷	۶
		۷	۷	
	۹	۱۹	۸	
		۹	۹	
۹	۱۳	۱۴	۱۰	
	۹	۷	۱۱	
۹	۱۳	۱۴	۱۲	
		۱۳	۱۳	
		۱۴	۱۴	
۹	۱۴	۱۳	۱۵	
	۹	۷	۱۶	
۲۲	۹	۲۱	۱۷	
	۹	۱۹	۱۸	
		۱۹	۱۹	
۲۲	۹	۲۱	۲۰	
		۲۱	۲۱	
	۲۲		۲۲	
۲۲	۹	۲۱	۲۳	

جدول ۳: وزن بیمارستان‌های مرجع (hospital peer weights)

بیمارستان	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳
	۱.۰۰۰																						
		۱.۰۰۰																					
۰.۱۹۸	۰.۵۹۹	۰.۲۰۳																					
	۰.۰۶۱	۰.۹۳۹																					
۰.۲۱۵	۰.۱۵۹	۰.۶۲۷																					
۰.۲۱۱	۰.۴۶۰	۰.۱۰۳	۰.۲۲۶																				
		۱.۰۰۰																					
	۰.۶۳۱	۰.۳۶۹																					
		۱.۰۰۰																					
۰.۵۷۹	۰.۰۲۳	۰.۰۷۲	۰.۳۲۷																				
		۰.۹۲۲	۰.۰۷۸																				
۰.۱۴۸	۰.۱۵۸	۰.۶۹۴																					
		۱.۰۰۰																					
		۱.۰۰۰																					
۰.۸۱۱	۰.۱۲۳	۰.۰۶۷																					
	۰.۵۴۲	۰.۴۵۸																					
۰.۲۰۱	۰.۵۶۵	۰.۲۳۴																					
	۰.۷۴۰	۰.۲۶۰																					
		۱.۰۰۰																					
۰.۵۲۲	۰.۱۷۷	۰.۳۰۱																					
		۱.۰۰۰																					
		۱.۰۰۰																					
۰.۱۳۲	۰.۱۴۸	۰.۷۲۰																					

در این مطالعه برای محاسبه کارآیی از تعریف کوپمنس (Koopmans) استفاده شد. به عبارت دیگر هم انتقال مازاده (Slack Movements) و هم انتقال شعاعی (Radial Movements) برآورد شد و در نهایت مازاده

جدول ۴: متوسط میزان به کارگیری بیش از نیاز به تفکیک نهاده با استفاده از مدل DEA-VRS

میانگین / نهاده	پزشک	سایر پرسنل	تخت فعال
مقادیر اولیه	۲۶	۱۱۵	۱۱۶
مقادیر بهینه	۱۷	۸۶	۸۵
مقادیر مازاد	۹	۲۹	۳۱

بنابراین بیمارستان‌هایی که در شرایط بازدهی فزاینده نسبت به مقیاس فعالیت می‌کنند می‌بایست سطح ارائه خدمات خود را افزایش دهند، چرا که بدین ترتیب با فرض ثابت بودن تمامی عوامل تولید، نسبت افزایش ستانده بیشتر از افزایش نهاده‌ها خواهد شد، لذا هزینه نهایی بلند مدت و به دنبال آن هزینه کل بلند مدت کاهش خواهد یافت، بنابراین افزایش ارائه خدمات، با توجیه اقتصادی همراه می‌باشد. در پژوهشی که گودرزی و همکاران در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی تهران، صابر ماهانی در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی کرمان و زهره کاظمی در بیمارستان‌های استان خراسان جنوبی انجام داده اند، میانگین کارایی فنی در این بیمارستان‌ها به ترتیب 0.972 ، 0.912 و 0.886 می‌باشد که از متوسط کارآیی فنی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی ارومیه بیشتر است.

با توجه به نتایج به دست آمده، بیمارستان‌هایی که در سال موردن بررسی، دارای حداکثر کارایی فنی یک می‌باشند، میان مقادیر اولیه و بهینه آنها از نهاده‌ها یکسان بوده است و به عبارت دیگر مازاد نهاده در این بیمارستان‌ها صفر می‌باشد. از طرفی در بیمارستان‌هایی که دارای کارایی فنی کمتر از یک می‌باشند، مقادیر اولیه و بهینه نهاده آنها باهم متفاوت هستند و دارای مازاد نهاده می‌باشند. از این رو بیمارستان‌های مذکور برای رسیدن به حداکثر کارایی باید به تعداد مازادهای خود از مقادیر اولیه نهاده‌ها کم کنند تا به

نتایج این محاسبات نشان داد که بیشترین میزان مازاد نهاده مربوط به نهاده تخت و کمترین میزان آن مربوط به نهاده پزشک می‌باشد.

بحث

نتایج این مطالعه حاکی از آن است که بیمارستان‌های منتخب به صورت کارا فعالیت نکرده اند و ظرفیت ارتقاء کارایی در بیمارستان‌های مورد بررسی تا حدود 41.5 درصد بدون هیچ گونه افزایشی در هزینه‌ها و به کارگیری همان میزان از نهاده‌ها وجود داشت. بنابراین بیمارستان‌های موجود در حال حاضر دارای ظرفیت مازاد می‌باشد. بیشترین مازاد استفاده از منابع یا نهاده‌های اضافی در سال 1388 مربوط به نهاده تخت فعال بود. در سال 1388 کمترین میزان کارایی فنی مربوط به بیمارستان 11 با کارایی فنی 0.238 و بازدهی کاهشی نسبت به مقیاس می‌باشد. میانگین کارایی فنی بیمارستان‌های مورد مطالعه 0.584 بود. به عبارت دیگر این بیمارستان‌ها با 58.4 درصد از منابع خود، همان سطح جاری ستانده‌ها را ایجاد کرده بودند. همچنین متوسط کارآیی فنی خالص (کارآیی مدیریتی) بیمارستان‌ها 0.782 است. این بدان معنوم است که بدون افزایش میزان نهاده‌ها و تنها با حسن تدبیر مدیریت و با تلاش کارکنان می‌توان موجبات افزایش کارایی را تا 21.8 درصد فراهم کرد. متوسط کارایی مقیاس بیمارستان‌ها، 0.771 است.

عملکرد بیمارستان ها به دلیل نبود اطلاعات مربوطه در بیمارستان های مورد بررسی است. [۱۷، ۱۸]
از تکنیک تحلیل فراگیر داده ها علاوه بر محاسبه کارایی می توان برای بودجه ریزی عملیاتی نیز استفاده کرد که این کار با ایجاد پیوند بین بودجه و نتایج عملکرد هر بیمارستان صورت می گیرد. [۱۹، ۲۰]

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله بدینوسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از مدیریت و پرسنل زحمتکش معاونت پشتیبانی و درمان دانشگاه علوم پزشکی ارومیه اعلام می دارند.
بدون همکاری ایشان امکان انجام این مطالعه برای پژوهشگران فراهم نمی آمد.

سطح کارایی مطلوب دست یابند. با توجه به نتایج به دست آمده از بین بیمارستان‌هایی که دارای کارایی کمتر از یک می‌باشند، به عنوان مثال بیمارستان ۸ دارای مازاد در نهاده پزشک، سایر پرسنل و تخت فعال می‌باشد. این بیمارستان برای رسیدن به حداقل کارایی فنی یک باید ۷۲.۸ درصد از مقادیر اولیه نهاده پزشک، ۴۵.۹ درصد از مقادیر اولیه نهاده سایر پرسنل و ۴۱.۲ درصد از مقادیر اولیه نهاده تخت فعال خود را کاهش دهد. در واقع این بیمارستان باید نهاده پزشک خود را از ۲۵ به ۶ نفر، نهاده سایر پرسنل را از ۷۱ به ۳۸ نفر و نهاده تخت فعال را از ۷۰ به ۴۱ تخت کاهش دهد و ۱۹ نفر پزشک، ۳۳ نفر سایر پرسنل و ۲۹ تخت فعالی را که در تولید آن نقش ندارند، حذف نماید.

با علم به اینکه در بخش بهداشت و درمان، تعداد بیماران مراجعه کننده به یک بیمارستان چندان تحت کنترل آن نمی باشد به همین دلیل از مدل حداقل سازی نهاده‌ها استفاده می‌شود و بکارگیری مدل حداقل سازی ستانده در بیمارستان‌ها فرض درستی نمی باشد. همچنین با تحقیق و ستانده‌های اپتیموم بیمارستان‌ها پیدا کرده و اقداماتی برای بالا بردن کیفیت خدمات، افزایش رضایت گیرنده‌گان خدمت و جذب مشتریان بیشتر کرد. کاهش نهاده‌های تولید اضافی در بیمارستان‌ها دارای ظرفیت مازاد عوامل تولید، باید تحت نظارت و در قالب یک برنامه ریزی جامع صورت گیرد. با توجه به اینکه بیشتر کارکنان بخش سلامت در بیمارستان‌ها مشغول هستند؛ حذف این نهاده‌های مازاد بر اساس نتایج روش تحلیل فراگیر داده‌ها، می‌تواند نقش بسزائی در کاهش هزینه‌های بیمارستان داشته باشد. [۱۲]

یکی از ایرادهای واردۀ به این مطالعه، در نظر نگرفتن تاثیر کیفیت خدمات ارایه شده به مشتریان و شدت بیماری در

References

1. Abtahi H, Kazemi B. Productivity, Publishing Studies and Research Institute of Commerce; Tehran; 2005. [Persian]
2. Sadaghiani E. Organization and hospital management. Jahan rayaneh; Tehran: 2005. [Persian]
3. Yaisawarn S. Performance measurement and resource allocation. In Fox, K. J. (ed.), Efficiency in the Public Sector, Kluwer Academic Publishers: Boston; 2005.
4. Marandi A. Health in Iran. UNICEF, World Health Organization, Tehran: 2003. Report No 23. [Persian]
5. Hatam N. The Role of Data Envelopment Analysis (DEA) pattern to determine the efficiency in Iran Social Security Organization hospitals. Iranian Red Crescent Med J 2008; 10:208-211.
6. Gannon B. Testing for Variation in Technical Efficiency of Hospitals in Ireland. The Economic and Social review 2005; 36(3): 273-294.
7. Hofler R, Folland SH. On the Technical and Allocative Efficiency of United States Hospitals: A Stochastic Frontier Approach: Hosp_DRF_JY; 1995.
8. Linna M. The impact of health care financing reform on the productivity change in Finnish hospitals; 1997.
9. Hlingsworth, B., and Parkin, D. The efficiency of Scottish acute hospitals: An application of data envelopment analysis; 1995, J. Math. Appl. Med. Bio. 12, pp. 161–173.
10. Goodarzi G. Determination of technical efficiency of hospitals in Tehran University of Medical Sciences using Data Envelopment Analysis (DEA): 2000-2004, Journal of Health Management 2007; 9(26), pp. 31-38. [Persian]
11. Mahani SA. Determination of technical efficiency of public hospitals in Kerman University of Medical Sciences using Data Envelopment Analysis (DEA) in 2007, Journal of Kerman University of Medical Sciences, 17(1), pp. 59-67. [Persian]
12. Kazemi Z, Daliry A. DEA method for hospital operational budgeting, articles of the International Conference of Management Accounting, Tehran. 2009. [Persian]
13. Charnes A, Cooper W, Rhods E. Measuring the efficiency of decision making units. European Journal of Operational Research 1978; 2: 429-441.
14. Colli T. An introduction to Efficiency and productivity analysis. Boston: Kluwer Academic Publishers; 1998.
15. Colli T. A guide to DEAP version 2.1: A data envelopment analysis (computer) program. CEPA Working Paper 96/08 Department of Econometrics.University of New England: Armidal; 1996.
16. Imami Meibodi A. The principles of efficiency and productivity measurement (practical and applied), Second Printing, Publishing Studies and Research Institute of Commerce: Tehran; 2005. [Persian]
17. Junoy JP. Partitioning Input Cost Efficiency into its Allocate and Technical Components: an Empirical DEA Application to Hospitals. Socio-Economic Planning Sciences: 2000.
18. Renner A, Kirigia JM, Zere EA, Barry SP, Kirigia DG, Kamara C, Muthuri LH. Technical efficiency of peripheral health units in Pujehun district of Sierra Leone: a DEA application. BMC Health Serv Res, 2005 Dec 14;5:77.
19. Newbrander W, Barnum H, Kutzin J. Hospital economics and financing in developing countries. PHR, 1992.

Analysis of the Efficiency and Optimal Consumption of Resources in Selected Hospitals in Urmia Province through Data Envelopment Analysis

Rahimi B¹/ Yusefzadeh H²/ Khalesi N³/ Valinejadi A⁴/ Gozali A⁵/ Akbari S⁶/ Haghigatfar P⁷

Abstract

Introduction: The recognition of economics of hospitals, as integral and costly components of health care systems, is vital for assessing their efficiency and the factors affecting them. The study through Data Envelopment Analysis (DEA) aimed to determine the efficiency of selected hospitals of Urmia University of Medical Sciences.

Methods: This was a descriptive-analytic (cross-sectional and retrospective) study conducted in 2009. Input variables included the number of active beds, doctors and other personnel and output variables encompassed outpatients' admission and occupied day-bed. The data were analyzed through DEA method and Deap_{2.1} software with variable return to scale assumption. Slack and radial movements, the efficiency of the hospitals and the excessive use of inputs were determined.

Results: The mean scores of technical, managerial and scale efficiency of the hospitals were 0.584, 0.782 and 0.771, respectively. Four hospitals enjoyed the maximum technical efficiency (1). The capacity of efficiency enhancement was about 41.5 % without any increase in costs, applying the same amount of inputs.

Discussion: A decrease of surplus production factor based on the results of DEA can lead to a reduction in expenditures. In hospitals with technical efficiency of less than one, the original and projected values of inputs were different and had a surplus. It is suggested that hospitals decrease their surplus from original values to achieve the expected optimal performance. The results could be applied in hospitals as a benchmark for decision making about resource allocation, controlling and improving hospital performance.

Keywords: Hospital, Data Envelopment Analysis, Technical efficiency, Scale efficiency, Managerial efficiency

• Received: 19/Dec/2011 • Modified: 15/Jan/2012 • Accepted: 15/Feb/2012

1. Assistant Professor of Health Information Technology, School of Allied Medical Sciences, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

2. PhD Student of Health Economics, School of Health Management and Information Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran; Corresponding author (hyusefzade2010@gmail.com)

3. Associate professor of Health Services Management, School of Health Management and Information Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

4. PhD Student of Health Information Management, School of Health Management and Information Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

5. Msc in Medical Record Education, School of Health Management and Information Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

6. Msc in Health Services Management, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

7. Msc in Health Economics, School of Health Management and Information Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

